

rejse omkring. Som vi også hørte tidligere: De får da lov til at rejse omkring de steder, hvor man nu rejser omkring i det åbne Kina. Men det er det lukkede Kina, jeg er så optaget af. Der får de ikke lov at komme hen, uanset hvor gerne de vil – og det ved jeg de gerne vil, men de får ikke lov. Der vil være ting, der bliver lukket, ligesom der det var i Sovjetunionen i 1980. Der var der selvfølgelig lukket land; det blev jo ikke den af-dækning af Sovjet dengang. Og sådan vil det være; det er ikke journalisterne vilje, det vil skorte på, men sådan vil deres muligheder for at arbejde simpelt hen være.

Kl. 13:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Flemming Møller Mortensen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:54

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad angår snakken om åbenhed eller lukket-hed, må vi jo sige, at det i rigtig mange sammenhænge i den politiske proces drejer sig om mange bække små. Det er jo præcis det, alle siger i den her sag, og hvis Dansk Folkeparti lytter til nogen, må jeg sige, at de lytter særdeles selekteret.

Ordføreren har her også fremhævet, hvad Amnesty International fremfører af argumenter og helt faktuelle ting om, hvad der er sket, lad os bare sige det sidste år i Kina. Men Dansk Folkeparti lytter jo ikke til Amnesty Internationals konklusion, hvor de siger: Vi skal være til stede, vi skal være til stede under hele arrangementet. På samme måde må jeg sige, at Dansk Folkeparti heller ikke lytter til, hvad der kommer fra den tibetanske eksilregering. De siger, at vi skal være til stede, være til stede maksimalt for at påvirke til kritisk dialog.

Jeg må også sige, at jeg synes, hr. Søren Espersen udtrykker sig meget, meget svagt og også divergerende vedrørende holdningen til de danske idrætsudøvere. Har Dansk Folkeparti lyttet til røsten fra de danske idrætsudøvere og hørt, hvad de ønsker? For det, jeg har hørt som idrætspolitisk ordfører for Socialdemokraterne, er, at de siger, at de ønsker, vi skal deltage helt og holdent i alle elementer derude.

Kl. 13:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:55

Søren Espersen (DF):

Altså, jeg må sige, at jeg ikke ved, om Amnesty International har forholdt sig specielt til åbnings- og afslutningsceremonien. Det har jeg ikke set nogen steder, men det kan være, at hr. Flemming Møller Mortensen har de oplysninger. Det er jo det, vi taler om her.

De danske sportsfolk skal forvente en stor opbakning fra os fra det officielle Danmark og forhåbentlig også fra mange almindelige danskere, der tager derud og hjælper dem. Det synes jeg man bør kunne forlange. Så vil de i øvrigt nok koncentrere sig om det, de skal, nemlig at udøve deres sport.

Som jeg sagde tidligere til partifællen, hr. Mogens Jensen, gik de danske atleter jo i 1980 ind under et flag med de olympiske ringe på, og det mener jeg ikke svækkede dem eller gjorde dem særlig beklemt ved situationen. Jeg tror, det vil være et godt signal. Jeg har i øvrigt også hørt vores fanebærer ved indmarchen, Joachim B. Olsen, udtrykke sine betænkeligheder ved hele det her show, han nu skal være fanebærer i – på en meget fornuftig måde, som jeg synes man også bør lytte til. Så jeg synes ikke, den her sag sådan er fuldstændig sort-hvid.

Kl. 13:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Næste medlem til kort bemærkning er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:57

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det, jeg egentlig vil spørge ind til, er det forslag til vedtagelse, som hr. Søren Espersen er medforlagsstiller på, for det er jo det, der skal tages stilling til, når debatten er slut. Jeg er lidt på linje med hr. Anders Samuelsen, der også synes, der var noget af et misforhold mellem den sådan lidt højtravende tale, der blev holdt, og så det forslag til vedtagelse, man lægger frem. Men hvad er det egentlig, hr. Søren Espersen forventer at der kommer ud af, at man ikke deltager i OL's åbnings- og afslutningsceremoni? Det synes jeg faktisk stadig står fuldstændig ubesvaret. Hvad er det for en effekt, man forventer?